

**CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP**

ZITTING 1977-1978

Nr. 4

**BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN**

7 FEBRUARI 1978

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	
Minister van Sociale Voorzorg	53
Minister van Verkeerswezen	53
Minister van Nationale opvoeding	57
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	57
Minister van Financiën	59
Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie	59
Minister van Binnenlandse Zaken	60
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Minister van Landsverdediging	61
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	61

↓

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Minister van Tewerkstelling en Arbeid	62
Minister van Wetenschapsbeleid	62

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Minister van Verkeerswezen	63
Minister van Nationale opvoeding	64
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	65
Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie	67
Minister van Pensioenen	67

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art 51, nrs. 2en3)

MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG

Vraag nr. 2
van 10 januari 1978
van de heer R. VANDEZANDE

Taaldecreet van 19 juli 1973 — Controle op toepassing

De geachte Minister gelieve mij te willen mededelen hoeveel onderzoeken hij tijdens het jaar 1976 heeft laten instellen betreffende de naleving van het taaldecreet van 19 juli 1973, telkens met aanduiding van de sector waarop de onderzoeken betrekking hadden en met vermelding van de oorsprong van elk onderzoek, d.w.z. Procureur, Arbeidsauditeur, klacht van particulieren of verenigingen of op initiatief van het departement.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Antwoord :

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat in 1976 door de Sociale Inspectie van mijn departement 141 onderzoeken werden ingesteld in verband met de toepassing van het taaldecreet van 19 juli 1973.

Per reglementering kunnen deze onderzoeken worden onderverdeeld als volgt (in twee gevallen had één onderzoek betrekking op 2 reglementeringen) :

sociale zekerheid :	9
jaarlijkse vakantie :	1
sociale documenten :	1
ziekteverzekering :	
arbeidsongevallen :	12:
andere :	4
	—
	143

Vertrekkende van het totaal per reglementering (143) lag in 135 gevallen een opdracht van een arbeidsauditeur aan de basis van het onderzoek.

In 1 geval (ziekteverzekering) kwam het initiatief van een particulier en in 7 gevallen (sociale zekerheid) van het departement.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 12
van 4 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake ritborden op de internationale treinen

Ten gevolge van mijn vraag nr. 31 (zitting 1975-1976) van 8 oktober 1976 heb ik onlangs kunnen vaststellen dat de ritborden van de Italia-sneltrain 294-295 de beide benamingen van onze hoofdstad vermelden.

Het is me echter opgevallen dat de Internationale slaapwagenmaatschappij (CIWLT) op haar rijtuig nr. 138 in deze trein hardnekkig blijft vasthouden aan de eenzijdige vermelding van onze hoofdstad : Bruxelles - Roma.

Mag ik de geachte Minister vragen welke maatregelen hij zal nemen opdat voornoemde maatschappij de strikte toepassing van de ter zake geldende internationale overeenkomsten zou waarborgen ?

Antwoord :

1. De ritborden van de Italia-sneltrain 295-294 worden over het algemeen geleverd door de Italiaanse spoorwegen. Er zal tussenbeide gekomen worden om de twee benamingen te vermelden.
2. Wat de voorrang betreft in de treinen die te Brussel in doortocht zijn, zal „Brussel/Bruxelles” gebruikt worden in één richting en „Bruxelles/Brussel” in de andere richting. Tot heden toe waren dergelijke beschikkingen niet voorzien in internationaal verband. Een schrijven in die zin zal naar een tiental spoorwegnetten die in deze zaak betrokken zijn, gestuurd worden.
3. Voor de treinen Brussel-Amsterdam en omgekeerd zal de voorrang gegeven worden aan de Nederlandse benaming. De aanduiding van het eigendomsstation, die niet voor het publiek bestemd is, wordt op één zijde in het Nederlands en op de andere zijde in het Frans vermeld.

Vraag nr. 13
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Commissariaat-generaal voor Toerisme — Personeelsformatie, begroting en werking

Het Commissariaat-generaal voor Toerisme, dat overigens samen met de Brabantse toeristische diensten is gehuisvest, onderging uiteindelijk een opsplitsing volgens de cultuurgemeenschappen.

Mogen we vernemen :

1. de precieze samenstelling van de nieuw ingerichte diensten (aantal, kwalificatie en opdrachten van de betrokken personeelsleden van hoog tot laag en voor elk van de drie secties afzonderlijk) ;
2. de budgettaire weerslag te voorzien voor de begroting 1978 (werkingsstoelagen per sectie, kosten van representatie en bureaustkosten inbegrepen) ;
3. de precieze relatie tot de Brabants-Brusselse toeristische dienst (soort en bedrag van de gezamenlijke uitgaven, per sectie van het CGT) ;
4. of de wenselijkheid — de noodzaak ? — van een volledig gedecentraliseerd beheer voor de Nederlandstalige sectie van het CGT werd onderzocht en, zo ja, met welke onmiddellijke of verwijderde conclusie ?

Antwoord :

1. Het Commissariaat-generaal voor Toerisme bestaat thans uit een Commissariaat voor Toerisme voor het Nederlandstalig gebied (Dienst I), uit een Commissariaat voor Toerisme voor het Fransstalig en het Duitstalig gebied (Dienst II) en uit een Centrale Sectie (Dienst III) die onder de over-

koepelende leiding van de Commissaris-generaal voor Toerisme staat.

Diensten I en II staan onder de leiding van de respectieve Commissarissen voor Toerisme, die belast zijn met de dagelijkse leiding van de dienst, met de principiële kwesties en met de beslissing in de aangelegenheden die hun werden toegewezen door het koninklijk besluit van 9 maart 1977 tot reorganisatie van het Commissariaat-generaal voor Toerisme (Staatsblad van 8 juli 1977). In elk dezer beide diensten wordt de Commissaris voor Toerisme bijgestaan door een directeur.

Dienst I is verder als volgt samengesteld :

- 1 e.a. inspecteur voor de provincies Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen en voor het sociaal toerisme ;
- 1 e.a. inspecteur voor de provincies Antwerpen, Vlaams-Brabant en Limburg ;
- 1 administratief adjunct en
- 1 opsteller voor de toeristische uitrusting en propaganda.

De afdeling reisbureaus, die belast is met de toepassing van het koninklijk besluit van 30 juni 1966 betreffende het statuut van de reisbureaus, bestaat uit :

- 1 bestuurssecretaris en
- 2 adjunct-inspecteurs le klasse die de inspecties inzake reisbureaus in hun bevoegdheden hebben, en uit :
  - 1 opsteller.

De afdeling hotelwezen heeft als taak de toepassing van het koninklijk besluit van 17 juni 1964 betreffende het statuut van de hotelinrichtingen.

Deze afdeling bestaat uit :

- 1 bestuurssecretaris en
- 2 opstellers.

Daarenboven zijn
- 2 speciaal controleurs en
- 3 speciaal adjunct-controleurs belast met de controle, ieder in zijn ambtsgebied, van de hotels, de kampeerterreinen, de reglementering op de reclame en bewegwijzering.

De reglementering betreffende het kampeerwezen, affichering en ruimtelijke ordening wordt nagegaan door :

- 1 adjunct-adviseur en
- 1 opsteller.

De verdeling van de bevoegdheden van Dienst II gebeurt nagenoeg op dezelfde wijze als die van Dienst I.

- 1 adjunct-adviseur houdt zich speciaal bezig met het secretariaat van de Hoge Raad voor Toerisme en de Hoge Raad voor Sociaal Toerisme en met de principiële kwesties betreffende de statuten ;
- 1 e.a. inspecteur is aangeduid voor Waals-Brabant, Henegouwen en Namen en
- 1 e.a. inspecteur voor de provincies Luik en Luxemburg.

Een dactylografische dienst is voorzien in elk van de Diensten I en II en werkt ook voor Dienst III.

Dienst III staat onder leiding van

- 1 adviseur die belast is met de dagelijkse leiding

van de dienst, met de correspondentie, programma's in verband met de toeristische promoties en met de directie van de buitenlandse huizen ;

- 1 adjunct-adviseur-hoofd van dienst heeft de leiding van de afdeling reclame en promotiemateriaal. Hij houdt zich bezig met de reclamecampagnes, met de internationale samenwerking inzake toeristische promotie en met de contacten met de vertegenwoordigers in het buitenland in verband met promotionele activiteiten.

Hij wordt bijgestaan door

- 4 publiciteitstechnici, onder wie
  - 2 zich bezighouden- met het drukwerk zoals het verzamelen van gegevens, nazicht van maquettes en teksten, opstellen van bestekken en samenstellen van administratieve dossiers, nazicht van de facturen ;

een derde zich bezighoudt met de administratie van de buitenlandse bureaus en van de grensinformatiebureaus bestaande o.m. uit het nazicht van de rekeningen en de personeelszaken van de buitenlandse bureaus. Hij heeft ook in zijn bevoegdheid de administratie van de reclameactiviteiten in het buitenland en van de advertenties in het binnenland ;

een vierde publiciteitstechnicus als opdracht heeft alles wat betreft de foto- en de filmdienst o.a. het opstellen van de fotoprogramma's, de opdrachten aan fotografen en cineasten, contracten, controle op de uitvoering, bevoorrading van de buitenlandse bureaus met foto's en films, uitkiezen van foto's voor CGT-drukwerk en allerlei andere doeleinden. Hij houdt zich ook bezig met het expositie en etalagemateriaal, alsmede met alles wat de promotionele manifestaties, zoals Belgische Weken, deelneming aan vakantiebeurzen en jaarbeurzen betreft ;

- 3 opstellers helpen de vier voornoemde publiciteitstechnici bij hun taak ;
- 1 personeelslid houdt zich bezig met het fotolaboratorium : vergrotingen op de aangegeven formaten van zwart-wit negatieven ;

1 administratief adjunct is belast met de expeditieclienst en het beheer van de voorraden en met alles wat daarmee verband houdt, zoals de organisatie van de verzendingen, het bijhouden van adressenlijsten, het beheer van tentoonstellings- en decoratiemateriaal ;

- 3 werklieden houden zich bezig met het uitvoeren van verzendingen en werk in de magazijnen, o.a. lossen en laden, inpakken en adresseren, verzendingen vanuit de drukkerijen en het opknappen van diverse karweitjes.

Dienst III omvat ook nog een Studiedienst samengesteld uit :

- 1 bestuurssecretaris,
- 1 administratief adjunct en
- 2 opstellers.

De Studiedienst houdt zich o.m. bezig met het opstellen van de studiecontracten en opvolging van de studies, redactie van het jaarverslag van het CGT, de vertegenwoordiging van het CGT op de vergaderingen van de OESO (Commissie voor Toerisme en werkgroepen), de EEG (Statistiek), het Nationaal Instituut voor de Sta-

tistisch (Hoge Raad voor de Statistiek), de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (Werkgroep Horeca en Toerisme), het toezicht op de statistiek van het hotelwezen (steekproefhotels van Brussel en Antwerpen) alsmede het opstellen van diverse statistische tabellen.

Verder is er nog een afdeling Centrale Documentatiedienst bestaande uit :

- 1 bestuurssecretaris en
- 2 opstellers die zich bezighouden met het aanleggen van een fichesysteem per plaats, per thema en chronologisch, met de organisatie van een systeem van informanten om deze documentatie bij te houden.

De Centrale Documentatiedienst beantwoordt de vragen om inlichtingen of documentatie die niet onmiddellijk door het Informatiekantoor kunnen gegeven worden.

Tenslotte is er een persdienst samengesteld uit :

- 1 adjunct-adviseur en
- 3 opstellers, en een Dienst voor Receptief Toerisme bestaande uit :
  - 1 bestuurssecretaris en
  - 3 contractuele personeelsleden, die rechtstreeks van de Commissaris-generaal afhangen.

De Persdienst onderhoudt de contacten met binnenlandse en buitenlandse journalisten, organiseert persreizen, legt een documentatie aan van alle artikels die in binnen- of buitenland over ons land verschijnen, en organiseert de persconferenties van het CGT.

Bovendien is de Persdienst belast met het publiceren van het maandelijks Informatieblad.

De Dienst voor Receptief Toerisme richt reizen in voor reisbureaus uit het buitenland en stelt een gids op van zalen voor congressen en seminaries in België.

2. Op art. 12.20 komt op elke communautaire begroting een krediet voor van 110 miljoen F voor propaganda en publiciteit in binnen- en buitenland. Dit artikel wordt hoofdzakelijk door Dienst III beheerd.

In dit bedrag van 110 miljoen F zijn de kosten van representatie en de kosten veroorzaakt door onze buitenlandse huizen inbegrepen.

3. Het CGT is ondergebracht in hetzelfde gebouw als de Toeristische Federatie van de provincie Brabant en de Brusselse Toeristische Dienst.

Ieder organisme staat in voor zijn eigen uitgaven wat het personeelseffectief betreft. Evenwel wordt de bezoldiging van de hostesses in het Informatiekantoor, evenals de materiële uitgaven die verband houden met de huisvesting in het gemeenschappelijk gebouw, op de volgende basis geregeld :

2/3 voor het CGT,

1/6 voor de Toeristische Federatie van de provincie Brabant,

1/6 voor de Brusselse Toeristische Dienst.

4. Zoals medegedeeld onder punt 1 is het Nederlandstalig Commissariaat voor Toerisme bevoegd voor de dossiers van de Nederlandstalige cultuurgemeenschap en het Franstalig Commissariaat

voor Toerisme voor de dossiers van de Fransstalige en Duitstalige cultuurgemeenschap.

Wat de propaganda inzake het toerisme in het buitenland betreft, is de Commissaris-generaal bevoegd. De betrokken ambtenaar kan slechts beslissingen nemen in gemeenschappelijk overleg met de twee Commissarissen voor Toerisme.

Vraag nr. 14
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Jeugdherbergen — Stand van zaken en vooruitzichten

Mogen we vernemen :

1. de evolutie van het aantal overnachtingen in de jeugdherbergen van het Nederlandse taalgebied (b.v. van 1974 tot 1976) per uitbatingseenheid ;
2. het bedrag van de jaarlijkse financiële tussenkomsten over dezelfde periode, eveneens per uitbatingseenheid ;
3. over dezelfde periode : de voorzieningen inzake algemene infrastructuur (aanpassingswerken, restauratie, nieuwbouw) ;
4. de lopende plannen inzake oprichting van nieuwe of het ont dubbelen van bestaande uitbatingseenheden ?

Antwoord :

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, zal het antwoord rechtstreeks aan het geachte lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 15
van 10 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake internationale reisbiljetten uitgereikt in België

Zoals blijkt uit bijgevoegd NMBS-reisbiljet d.d. 25 juli 1977, uitgegeven te Mol, is de met de hand in 't Frans geschreven vermelding in overtreding met Hoofdstuk II, artikel 42, van de „Gemeenschappelijke Uitvoeringsvoorschriften voor het Vervoer van Reizigers en Reisgoed in Internationaal Verkeer” (PIV)

Graag vernam ik welke onderrichtingen de Minister aan de betrokken NMBS-diensten zal laten geven om deze dienstaanduiding ook en steeds in het Nederlands weer te geven.

Antwoord :

Met circulaire nr. 13 van 23 december 1977 heeft de NMBS alle betrokken diensten erop gewezen dat op de internationale plaatsbewijzen slechts die stationsbenamingen en andere vermeldingen mogen voorkomen voorgeschreven door de internationale tarief- en uitvoeringsvoorschriften (TCV en PIV).

Het zou derhalve blijken dat het station Mol deze voorschriften niet heeft toegepast, noch aan bedoelde circulaire enig gevolg heeft gegeven voor zover deze de bestemming al had bereikt op 25.12.1977.

Deze dienst wordt nogmaals aan de reglementering herinnerd en de stationschef wordt persoonlijk uitge-

nodigd aan het betrokken personeel de nodige aanbevelingen te doen.

NMBS Brussel, 23 december 1977
Handelsdirectie
Afdeling Verkoop Reizigers
Klassementnummer 20.5 GW

CIRCULAIRE NR. 13

Verdeling : Typelijst 27 H
Voorraad : 20

Van toepassing van bij de ontvangst
Bijkomende inlichtingen te bevragen bij Bureau
63-21 Sectie 56 - tel. 02/523.80.80 - toestel
2677

Mijne Heren,

Internationaal reizigers- en bagageverkeer — Toepassing van de tarief- en uitvoeringsvoorschriften (TCV en PZV)

Er werd ons meermaals medegedeeld dat bepaalde verkoopsbureaus nalaten de tariefvoorschriften nauwgezet toe te passen.

Zo worden in het Nederlandstalig landsgedeelte nog altijd plaatsbewijzen opgesteld voor PARIJS, MILAAN en LONDEN in plaats van voor PARIS, MILANO en LONDON, terwijl er in het Franstalig landsgedeelte gesproken wordt van MAESTRICHT en ROSENDAAL Fr in plaats van MAASTRICHT en ROSENDAAL Gr.

Ter herinnering weze gezegd dat op de internationale plaatsbewijzen slechts die stationsbenamingen en andere vermeldingen mogen voorkomen die door het TCV zijn voorgeschreven.

Verder wordt ook de bijzondere aandacht gevraagd voor sommige dienstaanwijzingen die dienen aangebracht in een vreemde taal omdat zij enkel betrekking hebben op één bepaald land en enkel van belang zijn voor het controlepersoneel van dat net.

Dergelijke dienstaanwijzingen dienen aangebracht in de eerste plaats in de taal van het land met in bijkomende orde de vertaling in de taal van het land of de streek van uitgifte.

Zo dient op de omslag van de toeristische biljetten naar Frankrijk de vermelding : „Entrée en France le (Toegang tot Frankrijk op) .....”, „Retour le (Terug op).....” voor te komen.

Ander voorbeeld :

Op de omslag van het vakantiebiljet naar West-Duitsland moet worden ingeschreven :

„Einreise DB am (Toegang tot de DB op) .....“,
„Rückreise frühestens am (Terugreis ten vroegste op).....“.

De vermelding in het vak „Reden” is de volgende :
„Vorzugskarte (Vakantiebiljet)“.

Op dit gebied bevatten de tarieven nog andere onnauwkeurigheden waaraan zal worden verholpen met de eerstvolgende wijzigingsbladen.

In afwachting verzoeken wij de verkoopsbureaus nochtans, van bij de ontvangst van deze, reeds deze principes toe te passen.

Wij danken u bij voorbaat voor uw medewerking wat betreft de toepassing van hogervermelde voorschriften.

Hoogachtend,
Namens de Maatschappij
(Get.) R. LEGENDRE

Vraag nr. 16
van 10 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake internationale reisbiljetten uitgereikt in het buitenland

Het Nederlandstalige „gelaat” van Vlaanderen heeft zeker een hoog belang voor de buitenlanders.

In antwoord op vraag nr. 7.7 d.d. 13 september 1974 van Senator Vandezande inzake de internationale overeenkomsten betreffende de aanduiding van de plaats van **bestemming** in de overeenkomende volkstaal stellen wij vast dat de Franse en Italiaanse spoorwegen nog steeds enkel de Franstalige benamingen gebruiken, b.v. Bruxelles, Anvers enz. (zie bijlagen). Graag vernam ik dan ook :

1. wanneer en hoe de NMBS aan de Franse en Italiaanse spoorwegen gevraagd heeft de internationale overeenkomsten na te leven, zoals beloofd door de Minister in september 1974 aan Senator Vandezande ;

2. welk het resultaat hiervan was.

Overweegt de Minister niet „alle” betrokken staten te wijzen op hun verplichtingen dienaangaande ?

Antwoord :

Met brief van 21 mei 1975 werd aan de Franse Spoorwegen uitdrukkelijk gevraagd dat de plaatsen van bestemming in **België** steeds op de vervoerbewijzen zouden aangeduid worden in de overeenkomende taal.

Bij internationale werkvergaderingen werd eenzelfde vraag aan andere netten gedaan.

Deze werkwijze heeft voornamelijk tot zeer bevredigende resultaten geleid en de NMBS heeft nog niet ervaren dat aan haar verzoeken geen gevolg zou zijn gegeven.

Zij laat niet na, bij elke gelegenheid, de aandacht van de vreemde spoorwegen te vestigen op de correcte toepassing van de internationale overeenkomsten ter zake.

Vraag nr. 19
van 12 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake gevaarsborden

Ingevolge het advies nr. 4756/II/N van de Nederlandse Afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werden eentalig Nederlandse gevaarsborden aangebracht op de verdeelkasten die op de perrons staan van de stations Berlaar en Boortmeerbeek.

Dit is evenwel nog niet gebeurd met de gevaarsborden die geplaatst zijn op verdeelkasten die zich bevinden nabij de overwegen en langs de spoorlijn Aarschot-Lier, op het grondgebied van het station Berchem-Antwerpen, op de lijn 25 tussen Mechelen en Buda, op de lijn 36 van **Diegem** naar Leuven enz. Mag ik de geachte Minister verzoeken mij mede te delen welke maatregelen hij zal nemen om een correcte uitvoering van voornoemd advies te waarborgen ?

Antwoord :

Het betreft in hoofdzaak oudere installaties.

Deze installaties, verspreid over heel het land, zullen vóór 1 mei 1978 in overeenstemming gebracht worden met de taalwetgeving.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 3
van 12 december 1977
van de heer A. DE RORE

Pedagogisch hoger onderwijs — Vormen en instellingen

Door de respectieve antwoorden van de Minister van Nationale Opvoeding en van de Minister van Nederlandse Cultuur op mijn vragen nrs. 4 en 18 kan ik vaststellen dat — wat het onderwijs met volledig leerplan betreft — pedagogisch onderwijs wordt verstrekt :

- onder de bevoegdheid van de Minister van Nederlandse Cultuur : in één instelling, en bovendien in één enkele afdeling, met 25 ingeschreven leerlingen ;
- onder de bevoegdheid van de Minister van Nationale Opvoeding : in 94 instellingen, georganiseerd in 19 afdelingen, met 9.279 leerlingen.

Het KB van 23 augustus 1976 tot oprichting van de Hoge Raden voor Hoger Onderwijs voorziet in een Hoge Raad voor het Pedagogisch Onderwijs, waarvan 2/3 van de leden benoemd worden op voorstel van de Minister van Nationale Opvoeding en 1/3 op voorstel van de Minister van Nederlandse Cultuur. De ondervoorzitter van de Raad wordt benoemd op voorstel van de Minister van Cultuur.

Meent de geachte Minister niet dat de inbreng van de Minister van Cultuur, aangezien slechts één instelling onder haar bevoegdheid valt, in de samenstelling van de Hoge Raad voor het Pedagogisch Onderwijs te zwaar doorweegt en dat het KB in kwestie dient te worden herzien om een beperking van de door de Minister van Cultuur voorgedragen leden mogelijk te maken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Ik ben zo vrij te verwijzen naar het antwoord op deze vraag gegeven door mijn collega, de Minister van Nederlandse Cultuur.

Met U ben ik de mening toegedaan dat de verdeling van de vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor het Pedagogisch Hoger Onderwijs onvoldoende de wederzijdse verantwoordelijkheid ten opzichte van deze onderwijssector weergeeft. In de nabije toekomst zal ik hierover met mijn collega contact nemen.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 34
van 13 december 1977
van de heer G. MOMMERENCY

Musea — Subsidiëring

Ik nam kennis van het koninklijk besluit tot regle-

mentering van de toekenning van toelagen aan de musea welke niet van de Staat afhangen d.d. 22 april 1958.

Tevens kreeg ik inzage van de lijst van de rijksmusea en van de musea die niet van de Staat afhangen, gesubsidieerd door het Ministerie van Nederlandse **Cd**-tuur. In totaal zijn er dat ± 65.

Ik zou het bijzonder op prijs stellen, mevrouw de Minister, te mogen vernemen welke bedragen — ge wone en buitengewone toelagen — er in 1975 en 1976, per museum, werden uitgekeerd. Tevens ware het mij aangenaam te mogen vernemen welke sommen er voor het dienstjaar 1977 — van zodra deze zijn gekend — werden vereffend.

Mag ik tot slot vragen of er in het verleden reeds een brochure werd uitgegeven met een bondig overzicht van die 65 musea, buiten hetgeen dit jaar verscheen omtrent het Rubens- en Museumjaar ? Zo ja, wanneer ; zo nee, wordt dit eerlang voorzien ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gezien de omvang van het antwoord, de gegevens rechtstreeks aan hem zullen toegezonden worden.

Vraag nr. 47
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Renovatie van oude stad & of dorpskernen — Stand van zaken en vooruitzichten

We menen ons te herinneren dat o.m. de wooneenheden Damme en Zoutleeuw waren vooropgesteld om te dienen als model van renovatie.

Mogen we vernemen wat er tot nu toe van dit opzet is terechtgekomen (bedrag van de investering, aard van de uitgevoerde werken, bestemming van het ge restaureerde goed) en welke opties ter zake voor een onmiddellijke toekomst werden genomen, dan wel of van het model-project als dusdanig werd afgezien ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gemeenten Zoutleeuw en Damme niet in de letterlijke betekenis van het woord als model van renovatie werden vooropgesteld.

Wel werd een studieopdracht verleend in verband met de stedelijke landschappen in Damme en Zoutleeuw.

Deze studies kunnen geraadpleegd worden bij de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Vraag nr. 51
van 13 januari 1978
van de heer R. GHEYSEN

Statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar — Schadeloosstelling

Is het mogelijk dat er in het uitvoeringsbesluit van het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar in een eventuele schadeloosstelling (b.v. een vergoeding voor de opleiding) zal voorzien worden voor de afstanddoende club en zal die schadeloosstelling mogen

verschillend zijn per sporttak en bepaald mogen worden door de algemene vergadering van de clubs ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het decreet van 25 februari 1975 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar geen enkele bepaling inhoudt over de al dan niet toekenning van vergoedingen bij de toepassing van artikel 3 van het decreet.

In het uitvoeringsbesluit kunnen derhalve geen bepalingen inzake schadeloosstelling opgenomen worden.

Vraag nr. 52

van 18 januari 1978

van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Windmolens in het Vlaamse land — Inventarisatie

Met uitzondering van de provincie Oost-Vlaanderen bestaat in onze Vlaamse provincies slechts een „ongeveer volledige” fotografische documentatie inzake windmolens, praktisch zonder noemenswaardige tekst. Ik citeer :

„Westvlaamse Windmolens” - Brugge 1966 (verouderd),

„Kempische Windmolens” - Antwerpen 1973,

„De Belgische Windmolens” - Tielt 1975,

„De Belgische Windmolens in beeld” - Antwerpen 1977.

Sporadisch wordt hier en daar naar een bescherming verwezen. Doch de gegevens worden — door kenners ter zake — onbetrouwbaar geacht.

Kan de geachte Minister zeggen of iets — en zo ja wat — voor deze provincies van overheidsweg wordt ondernomen om er dringend de toestand te inventariseren ?

Antwoord :

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een inspecteur van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg sinds korte tijd bezig is met de inventarisering van de windmolens in het Vlaamse land.

Vraag nr. 53

van 18 januari 1978

van mevrouw Z. DE LOOAE-RAEYMAEKERS

Windmolens in Oost-Vlaanderen — Bescherming en restauratie

In het kader van de werkzaamheden van de Commissie van het Oostvlaams Molenmuseum te Wachtebeke werd een inventaris opgesteld van het Oostvlaams molenpatrimonium.

Deze inventaris omvat voor elke wind- en watermolen in Oost-Vlaanderen : een beschrijving van de voornaamste elementen van de onderhouds-, juridische, typologische, landschappelijke en historische toestand.

Daaruit blijkt dat er van de 41 wel 20 in slechte tot zeer slechte toestand verkeren. De andere zijn redelijk goed. Slechts een drietal mag als uitstekend beschouwd worden.

Van de 20 slechte zijn er 10 als monument beschermd, waarvan enkele op dit ogenblik in restauratie (Baaigem, Sint-Martens-Latem). Niet te controleren berichten vermelden dat van andere de restauratie in uitzicht zou gesteld zijn en van twee de procedure tot bescherming aanhangig is maar al jaren aansleept zonder noemenswaardig resultaat.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Wordt er van rijkswege iets ondernomen om aan dit voortreffelijke inventarisatiewerk het passende gevolg te geven en om het ten nutte te maken **met** het oog op een dringende systematische restauratie-aanpak van ons integraal molenbestand ?
2. Werd er iets — en zo ja wat — ondernomen om de staakmolen te Sint-Antelinks (eigendom van het Ministerie van Nederlandse Cultuur), die op 14 juli 1976 wegens uiterste verwaarlozing in elkaar is gestort, weder op te richten ? Wat heeft de Minister geantwoord op de herhaalde en langdurige waarschuwingen die deze situatie voorspelden ?
3. Wat wordt er ondernomen om de nog niet beschermde windmolens in Oost-Vlaanderen zo spoedig mogelijk een beschermd statuut te geven ?
4. Wat wordt er ondernomen opdat zulk „beschermd statuut” ook werkelijk bescherming biedt ? Zo lijkt het beschermde landschap rond de ene malende staakmolee in Oost-Vlaanderen te Huisen in hoge **mate** bedreigd door het gewestplan Oude-naarde. In hoeverre is dat gewestplan te zien als een bedreiging ?
5. Hoe komt het dat beschermingen die in uitzicht schijnen te zijn gesteld, uitermate lang aanslepen ? En hoe komt het dat — naar wat de pers schrijft — bij herhaling dossiers „verloren” zouden gaan ?

Antwoord :

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een globaal beschermingsvoorstel voor de windmolens in Oost-Vlaanderen op basis van inventarisering in voorbereiding is.

Speciaal voor de restauratie van de molen te Sint-Antelinks is een ontwerper aangeduid.

De vraag in hoeverre het gewestplan een bedreiging vormt voor de staakmolen in Huisen, dient gesteld te worden aan de Staatssecretaris voor Streekeconomie.

Daar de laatste jaren het aantal beschermingsaanvragen minstens vertienvoudigd is, kan het voorkomen dat sommige minder snel worden afgehandeld zonder dat ze evenwel uit het oog worden verloren.

Vraag nr. 54

van 18 januari 1978

van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Watermolens in het Vlaamse Land — Bescherming

Met uitzondering van de provincie Oost-Vlaanderen bestaat er in onze Vlaamse provincies alleen voor Brabant een kleine doch zeer verouderde uitgave waaruit kan worden afgeleid dat in Vlaams-Brabant 75 watermolens bestonden op 1 januari 1961.

Ik citeer : „De Molens in Brabant” — Dienst Geschiedkundige Opzoekingen van de Provincie Brabant, 1961.

Voor de overige provincies bestaat er zo goed als niets. Nochtans blijkt uit een privé-telling dat vele tientallen (100 ?) watermolens overbleven, de meeste in eerder bedenkelijke staat.

Kan dé geachte Minister mededelen of er iets — en zo ja wat — door de overheid ondernomen werd/wordt om zicht te krijgen op dit verwaarloosde terrein ?

Antwoord :

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de watermolens in het Vlaamse land geïnventariseerd worden in het kader van een globale inventarisatie voor het bouwkundig erfgoed.

Vraag nr. 55

van 18 januari 1978

van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Watermolens in Oost-Vlaanderen — Bescherming

De provincie Oost-Vlaanderen bezit nog 50 watermolens. Van deze 50 zijn er slechts 4 als monument beschermd. Van de 7 die nog regelmatig in gebruik zijn, is er slechts één beschermd (de Riddermolen te Impe). Slechts voor een paar zou een verzoek tot bescherming aanhangig zijn gemaakt. Hierover schijnt echter zo goed als niets vast te staan. Er mag dus worden gesteld dat inzake watermolens in Oost-Vlaanderen in het kader van de monumenten- en landschapszorg vrijwel niets is ondernomen.

Kan de geachte Minister zeggen — met de geïnventariseerde toestand voor ogen — wat op touw wordt gezet om mede ook in het kader van „Het Jaar van het Dorp” die te betreuren toestand te verhelpen ?

Antwoord :

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in de loop van het jaar 1978 voor de provincie Oost-Vlaanderen een selectie van de belangrijkste watermolens voor bescherming wordt voorgesteld.

MINISTER VAN FINANCIËN

Vraag nr. 3

van 4 januari 1978

van de heer W. KUIJPERS

BT W-ontvangstbewijzen — Taalgebruik

Ontvangstbewijzen gebruikt door de spijshuisuitbaters in Vlaanderen, mede voor de BTW-verrekening, vertonen het staatszegel met „Etat Belge - Belgische Staat”. De voorrang van het Frans lijkt me hier ongepast.

Graag vernamen we de toedracht ter zake en welke maatregelen genomen zullen worden om dit te veranderen. Hoe zal men o.m. de Duitstalige staatsgenoten in dit opzicht voldoen ?

Antwoord :

In tegenstelling met hetgeen het geachte lid meent, wordt er, gelet op de vorm van het waarmerk (staats-

zegel), het gebruik van eenzelfde lettertype voor de beide talen en de plaatsing van de leeuw ten overstaan van de aangebrachte tekst, geen enkele voorrang verleend noch aan de Franse taal noch aan de Nederlandse taal.

In afwachting dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht haar advies heeft verstrekt nopens de taal waarin de tekst van het waarmerk dient te worden gesteld, wordt er verder gebruik gemaakt van het enig tweetalig waarmerk.

Vraag nr. 4

van 10 januari 1978

van de heer G. VAN IN

Uitgave „Taalgebruik in de administratie” — Verspreiding in diverse departementen

We menen te weten dat de uitgave „Taalbeheersing in de administratie” met medewerking en langs financiële tussenkomsten van een aantal departementen onder de Nederlandstalige ambtenaren werd verspreid.

Sedert ongeveer 1 jaar blijken de personeelsleden van het Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, echter geen bijwerkingen meer te ontvangen.

Mogen we vernemen :

1. in welke mate het departement van Nederlandse Cultuur een piloot-functie vervult om de Nederlandstalige personeelsleden van alle departementen, parastatalen en aanverwanten van een basisdocumentatie inzake ambtelijk taalgebruik te voorzien ;
2. of het juist is dat op het departement van Financiën de individuele verstrekking van de uitgave „Taalgebruik in de administratie” is opgeschort en, zo ja, waarom ? Mochten bezuinigingsoverwegingen hier hebben meegespeeld, dan kan de vraag worden gesteld waarom niet enkele exemplaren per dienst worden verstrekt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

De uitgave „Taalbeheersing in de administratie” is, zowel op begrotings- als op opportunitievlak, een algemene aangelegenheid waarin mijn departement niet op eigen initiatief kan handelen.

Het dossier is in onderzoek bij mijn collega van Openbaar Ambt.

MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE

Vraag nr. 4

van 4 januari 1978

van de heer W. KUIJPERS

Telefoongebieden — Indeling volgens taalgebied

Destijds werd na onze parlementaire tussenkomst de streek van Ottenburg volledig onder het telefoongebied van Leuven gebracht, wat heel wat besparin-

gen meebracht voor de Nederlandstalige inwoners, aangewezen op dit gebied.

Graag vernamen we in hoeverre de uitvoering aan gang is om de volgende telefoonaansluitingen volle dig in overeenstemming te brengen met hun deelstaat-gebied :

1. het telefoongebied Geraardsbergen behoort tot de zone Ninove, Ronse maar ook tot Ath ;
2. het telefoongebied Herstappe behoort helemaal tot de zone Liège ;
3. het telefoongebied **Sluizen** (Limburg) behoort tot de zone Tongeren maar ook tot Liège ;
4. het telefoongebied Tongeren behoort gedeeltelijk tot Liege ;
5. het telefoongebied Voeren behoort gedeeltelijk tot Liège en gedeeltelijk tot Verviers ;
6. het telefoongebied Zarlardinghe behoort tot Ninove en Ronse maar nog gedeeltelijk tot Ath.

Graag vernam ik tevens voor de opgesomde gemeenten het aantal abonnees nog aangesloten bij een Waalse tdef ooncentrale.

Antwoord :

Na de publikatie van de taalwetten van 11 augustus 1962 en 2 augustus 1963 heeft de Regie **TT** maatregelen getroffen om de grenzen van al de telefoonzones, behalve de zone Brussel, te doen samenvallen met de taalgrens.

Deze maatregelen zijn voor het merendeel sinds geruime tijd verwezenlijkt, op een paar uitzonderingen na die hierna worden besproken.

1. Een enkele nabij de zonegrens gevestigde abonnee van Zarlardinghe (thans gefusioneerd met Geraardsbergen) is nog aangesloten op een centrale van de zone Ath. De toestand van deze abonnee zal worden onderzocht en zo mogelijk worden genormaliseerd.

AI de andere abonnees van Geraardsbergen zijn aangesloten op centrales van de telefoonzones Ninove en Ronse.

2. De Nederlandstalige gemeente Herstappe, waar taalfaciliteiten van kracht zijn, telt 17, abonnees die allen aangesloten zijn op een centrale van de zone Luik.

Wegens technische problemen en de belangrijke kosten die zouden voortspruiten uit een afzonderlijke aanpassing van het kabelnet om deze abonnees naar Tongeren over te brengen, alsook de extrakosten die zouden noodzakelijk zijn om aan de Franstalige abonnees van Herstappe de wettelijke taalfaciliteiten te verschaffen, werd de toestand nog niet genormaliseerd.

De kwestie zal worden onderzocht naar aanleiding van een normale kabeluitbreiding in het net Tongeren.

Geen enkele abonnee van de stad Tongeren, met inbegrip van Sluizen, dat inmiddels met Tongeren is gefusioneerd, is op een centrale van de zone Luik aangesloten.

3. De 600 abonnees van de nieuwe gemeente Voeren zijn nog aangesloten op de centrales Visé, Warsage en Aubel, behorende tot de telefoonzones Luik en Verviers.

Sedert december 1976 zijn alle technische maatregelen genomen om de oproepen van Neder-

landstalige abonnees van deze gemeenten naar de bijzondere diensten te laten toekomen in de handcentrale van Aubel, bediend door tweetalige beamtben.

Op het budget van 1978 is een krediet ingeschreven voor de aankoop van een terrein in de vroegere gemeente Sint-Maartens-Voeren met het oog op de oprichting van een handcentrale. De oproepen naar de bijzondere diensten zullen dan toekomen in deze nieuwe centrale.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 4
van 16 december 1977
van de heer J. VALKENYERS

Stad Brussel — Taalgebruik

Over de telefoonverbinding van haar openluchtkribbe te Vlezenbeek (Postweg 7) werd door de stad Brussel met de Regie van Telegrafie en Telefonie in het Frans gecorrespondeerd.

Ik kon de geachte Minister verzoeken maatregelen te doen treffen om dergelijke overtredingen te doen tegengaan, maar het zou geen aarde aan de dijk brengen.

Meent U evenwel niet dat het verbod voor de gemeenten van de agglomeratie Brussel eigendommen te verwerven of te huren, of instellingen op te richten buiten de agglomeratie een veel bevredigender resultaat zou opleveren ?

Antwoord :

Het geachte lid stelt terecht dat de stad Brussel in het Nederlands moet corresponderen met de RTT aangaande de telefoonverbinding van haar openluchtkribbe te Vlezenbeek en dit op grond van artikel 17, § 1, A, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Ik zal niet nalaten de stad Brussel daarop te wijzen. Overigens ben ik van oordeel dat, om de naleving van voornoemde gecoördineerde wetten, en in het bijzonder van artikel 17, § 1, A, te verzekeren, het door het geachte lid gesuggereerde verbod alleen door de wetgever zou kunnen worden opgelegd.

Vraag nr. 5
van 10 januari 1978
van de heer M. CAPOEN

Bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen — Stand van zaken en procedure

Het Belgisch Staatsblad van 7 april 1977 publiceerde het decreet tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen, zoals het door de Cultuurraad werd aangenomen in vergadering van 7 december 1976. In artikel 10 is bepaald dat het decreet in werking treedt drie maanden na de bekendmaking ervan in het Staatsblad. Dat gebeurde dus op 7 juli 1977,

De uitwerking van artikel 6 van dat decreet is evenwel opgeschort omdat de commissies voor plaatsnaamgeving, alwaar de gemeentebesturen bindende adviezen moeten inwinnen, nog niet zijn samenge-

steld. Volgens artikel 3 is die samenstelling aan de Koning opgedragen.

Kan de heer Minister mij mededelen :

1. hoever het staat met de samenstelling van de commissies en of er reeds kan worden vooropgesteld tegen welke datum die commissies zullen worden geïnstalleerd ;
2. welke werkwijze de gemeentebesturen dienen te volgen zolang artikel 6 van genoemd decreet niet kan worden toegepast ;
3. of de opschorting van de inwerkingtreding van artikel 6 tevens de opschorting inhoudt van artikelen 1, 2, 4 en 5 van het decreet ?

Antwoord :

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen, bepaalt de Koning de samenstelling en de werking van de centrale en provinciale commissies bij de Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving.

Ter zake werd een voorontwerp van besluit opgesteld, dat voor akkoord werd voorgelegd aan de heer Vice-Eerste Minister en Minister van Openbaar Ambt en aan de heer Staatssecretaris voor Begroting ; dit akkoord werd verkregen op 25 november 1977. Een ontwerp van besluit is thans aan voornoemden toegezonden ter medeondertekening, om nadien met de koninklijke handtekening te worden bekleed.

In afwachting van het in werking treden van het bedoelde besluit kunnen de bepalingen van artikel 6 van het voormelde decreet niet worden nageleefd ; de bepalingen van de andere artikelen dienen echter strikt te worden toegepast,

Inzake het door de gemeentebesturen in te winnen advies blijven ondertussen de onderrichtingen d.d. 7 december 1972 gelden, zoals gewijzigd bij de omzendbrief d.d. 24 februari 1976.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 3
van 4 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

Volkslied van de gemeenschappen — Eerbiedsbewijzen

In het Handboek van de Recruit, 3e uitgave 1977, uitgegeven door het Centrum voor Militaire Vorming te Koksijde, lees ik onder de rubriek „Eerbiedsbewijzen” dat bij het spelen van het nationaal lied ge durende een plechtigheid elke militair dient te groeten.

Deze uiterlijke eerbiedsbewijzen zijn eveneens verschuldigd wanneer vreemde nationale liederen gespeeld worden gedurende een officiële plechtigheid. Van eerbiedsbewijzen voor het volkslied van de gemeenschappen is er in dit handboek geen sprake. Graag vernam ik van de geachte Minister waarom de liederen van de gemeenschappen niet met dezelfde eer behandeld worden.

Antwoord :

In antwoord op de vraag door het geacht lid gesteld, heb ik de eer het volgende mee te delen.

1. Het militair ceremonieel heeft voorzien dat de gewapende detachementen van de Krijgsmacht het wapen presenteren om eer te bewijzen :
  - aan de Koning, aan de Koninklijke Prinsen alsook aan een buitenlands Staatshoofd ;
  - tijdens het opvoeren van het nationaal volkslied en van een buitenlands volkslied.
2. Wanneer het volkslied van een cultuurgemeenschap wordt uitgevoerd, schrijft het ceremonieel voor dat de wapens worden geschouderd door de detachementen welke de eer bewijzen, doordat het volkslied van een gemeenschap niet werd gelijkgesteld met het vaderlands lied.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 12
van 28 oktober 1977
van de heer E. DE FACQ

Hemelsdaele-instituut te Brugge — Bescherming

De neogotische kapel van het huidige Hemelsdaele instituut te Brugge wordt met afbraak bedreigd door de geplande uitbreiding van deze onderwijsinstelling. Voorlopig werd zij voor een duur van 120 dagen beschermd dank zij een gunstig advies van de Stedelijke Dienst voor Monumentenzorg, van Stedebouw en van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Ik vernem dat uw departement waarschijnlijk deze betekening niet zal vernieuwen, zodat de sloping onafwendbaar wordt. Nochtans sluit het behoud van de kapel het verwezenlijken van het bouwprogramma niet uit. Er zijn alternatieven uitgewerkt die minstens zo doelmatig zijn, waarschijnlijk minder duur zullen zijn en die het historisch gebouw zouden redden.

Het verloren gaan van dit gebouw is, mijns inziens, een beklagenswaardig feit op een ogenblik dat de waardering voor de 19e-eeuwse bouwkunst in ons land en in de ons omringende landen, steeds meer doordringt.

Mag ik van de Minister vernemen of het nog mogelijk is de Hemelsdaelekapel voor afbraak te redden en of zij de nodige maatregelen zal nemen dienaangaande ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. Op basis van de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 werd een procedure van openbaar onderzoek geopend in functie van een eventuele bescherming als monument van de Hemelsdaelekapel te Brugge.
2. Dit openbaar onderzoek wees uit dat er vanwege verschillende instanties bezwaren rezen tegen de bescherming van de kapel. De bezwaren concentreerden zich rond twee polen :
  - a) de functionaliteit van de kapel in het kader van de noodzakelijke uitbreiding van de on-

derwijsinstelling van de Dames van het Christelijk Onderwijs,

- b) de wetenschappelijke motivatie van de bescherming van de kapel.
3. Na onderzoek van de bezwaren heb ik besloten niet over te gaan tot een volgende procedurefase tot bescherming, wat niet uitsluit dat dit dossier verder de normale administratieve weg dient te volgen, bepaald door de wetgeving op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 39
van 19 december 1977
van de heer A. DIEGENANT

Koninklijk Muziekconservatorium te Gent — Uitreiking van hoger diploma piano

Op 12 december 1977 werd in het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent een openbare auditie gehouden met het oog op het uitreiken van een hoger diploma piano aan de enige mededingster.

Een talrijk en geestdriftig publiek volgde het gegeven recital. Groot was de ontsteltenis toen bleek dat de jury het diploma weigerde.

Naar aanleiding van dit voorval wou ik mevrouw de Minister verzoeken me het volgende te willen mededelen.

1. Door wie wordt de jury, die dergelijke proef beoordeelt, samengesteld ?
2. Bestaat er een leeftijdsgrens voor de juryleden ?
3. Is de voorzitter van de jury gehouden de beslissing van de jury mee te delen of kan hij, zonder zich te vertonen, hiermee de secretaris van de jury belasten ?
4. Bestaat er voor de gezakte kandidaat mogelijkheid voor een nieuwe proef ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De jury's belast met het beoordelen van de wedstrijden voor het behalen van een hoger diploma aan de koninklijke conservatoria bestaan uit leraars van de Belgische en de buitenlandse conservatoria.
 Daar het hier gaat om een eenheidsjury voor de drie Nederlandstalige conservatoria, wordt ze samengesteld door de drie directeurs van deze inrichtingen.
2. Er is officieel geen leeftijdsgrens gesteld voor de juryleden.
3. Normaliter is het de voorzitter die de beslissingen van de jury mededeelt. Hij kan evenwel deze bevoegdheid overdragen op de secretaris.
4. Ingevolge artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 januari 1961 betreffende bepaalde toekenningsvoorwaarden en de vorm der door de koninklijke conservatoria uitgereikte attesten, getuigschriften en diploma's, alsook betreffende het virtuositeitsdiploma, zoals het gewijzigd werd, kunnen de houders van een diploma le Prijs zich, na ten minste één jaar en ten hoogste vier jaar vervolmakingscursussen gevolgd te hebben, aanmelden voor het openbaar examen dat met het

oog op het verlenen van een hoger diploma wordt ingericht.

Indien de niet geslaagde kandidaat nog geen vier jaar de hogergenoemde vervolmakingscursus heeft gevolgd, kan hij zich op het einde van het daarop volgende schooljaar opnieuw voor de openbare wedstrijd aandienen.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Vraag nr. 1
van 10 januari 1978
van de heer R. VANDEZANDE

Taaldecreet van 19 juli 1973 — Controle op toepassing

De geachte Minister gelieve mij te willen mededelen hoeveel onderzoeken hij tijdens het jaar 1976 heeft laten instellen betreffende de naleving van het taaldecreet van 19 juli 1973, telkens met aanduiding van de sector waarop de onderzoeken betrekking hadden en met vermelding van de oorsprong van elk onderzoek, d.w.z. Procureur des Konings, Arbeidsauditeur, klacht van particulieren of verenigingen of op initiatief van het departement.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Sociale Voorzorg.

Voorlopig antwoord :

De inlichtingen worden gevraagd aan de bevoegde diensten. Na ontvangst zullen zij onmiddellijk aan het geachte lid worden verstrekt.

MINISTER VAN WETENSCHAPSBELEID

Vraag nr. 1
van 11 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Vorming van navorsers — Resultaten van wetenschappelijk onderzoek

Inzake de volgende, in 1971 gestarte en over meerdere jaren lopende onderzoeksprogramma's bij het Fonds voor Collectief Fundamenteel Onderzoek, ware het nuttig te vernemen wat zij in de praktijk hebben opgeleverd.

De keuze van de researchcontracten is louter willekeurig. Achtereenvolgens worden opgegeven : het nummer van de overeenkomst, de naam van de projectleider, het thema.

- 719, Maton J., onderwijs en kapitaalsuitrusting i.v.m. staalproductie ;
- 10.083, Goossens M., lokalisatie van tertiaire functies ;
- 10.085, Eyskens M., economische doctrine Oostblok ;
- 10.086, Engels L., vreemde-talenonderwijs ;
- 10.097, Loccufier S., financiële tussenpersonen in de Belgische economie ;
- 10.068, Vanneste O., stedelijke agglomeraties.

In voorkomend geval ware het wenselijk aan te stippen tot welke algemene verplichtingen men bij het afsluiten van een researchopdracht is gehouden.

Voorlopig antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn vraag werd overgemaakt aan de heer Voorzitter van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek om de vereiste inlichtingen te bekomen.

Tevens wil ik eraan herinneren dat er diverse vormen van wetenschappelijk onderzoek bestaan, gaande van fundamenteel onderzoek tot ontwikkelingsstudies. Aan elk van deze vormen beantwoorden een specifieke doelstelling, een eigen financiering en aangepaste overeenkomst- of contractclausules.

Het fundamenteel onderzoek — en daarover gaat het hier eerder — beoogt op de eerste plaats een uitbreiding van de kennis en niet zozeer de toepassingsmogelijkheden ervan, die men overigens in deze context meestal slechts kan gissen.

Praktische resultaten worden prioritair nagestreefd in het toegepast onderzoek en in het ontwikkelingswerk. De objectieven van dit onderzoek gaan van concreet tot zeer concreet en in de desbetreffende contracten vindt men ook aangepast precieze aanduidingen over het beoogde onderzoeksresultaat. Voorbeelden daarvan zijn de onderzoekingen gefinancierd door het Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw (IWONL), de Dienst der Prototypes of in het kader van de Nationale Programma's voor Onderzoek en Ontwikkeling.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 17
van 10 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

Zoals blijkt uit bijlage is de stempel van het NMBS-goederenstation te Moeskroen eentalig Frans. Dit is niet in overeenstemming met de taalwetgeving. Graag vernam ik welke onderrichtingen de Minister dienaangaande zal geven.

Vraag nr. 18
van 12 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Onderrichtingen inzake toepassing van de taalwetgeving

Wanneer ik uitga van de verschillende klachten die ik bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht tegen zowel het centraal bestuur als tegen gewestelijke en plaatselijke diensten van de NMBS in het afgelopen jaar heb ingediend en die meestal ontvankelijk en gegrond werden verklaard, dan moet ik besluiten dat het taalgebruik in de binnendiensten van deze maatschappij nog ver van in orde is.

Reden waarom ik de geachte Minister verzoek mij

via het Bulletin van Vragen en Antwoorden de nummers en de data te doen kennen van de onderrichtingen die met het oog op de correcte toepassing van de taalwetten bij de NMBS werden uitgevaardigd.

Mag ik de geachte Minister ook verzoeken mij de teksten van deze onderrichtingen te doen toekomen? Indien dergelijke onderrichtingen nog niet zouden bestaan, acht de geachte Minister het dan niet dringend noodzakelijk hier werk van te maken?

Vraag nr. 20
van 18 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

Op 13 september 1976 diende ik klacht in tegen de NMBS o.a. wegens het sturen, door de exploitatiediensten van de groepen Antwerpen en Hasselt, van tweetalige omzendbrieven aan de centrale dienst en aan verschillende gewestelijke en plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied.

Op 8 juni 1977 onder nummer 4487/II/N ontvingen wij de beaming van deze klacht.

Zoals blijkt uit bijgaande bijlage gaan dezelfde exploitatiediensten door met de overtreding van de taalwetgeving.

Graag vernamen we nu welke maatregelen de Minister zal treffen om dit in alle exploitatiediensten te vermijden.

Vraag nr. 21
van 18 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake automatische toestellen in de stations

Op 21 oktober 1976 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 17 december 1976, blz. 6) stelde ik U een vraag betreffende het taalgebruik inzake de automatische toestellen in de stations.

In uw antwoord heeft U vermeld dat alle inbreuken op het taalgebruik, ook de door mij aangehaalde, door de handelsdirectie van de NMBS ter kennis werden gebracht van de betrokken vergunninghouders met de bedoeling de teksten op de toestellen, evenals de door deze toestellen afgeleverde kaartjes, in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de taalwetgeving.

Heden stel ik vast dat in vele gevallen, waarvan ik U desnoods een lijst wil voorleggen, nog geen verandering is opgetreden.

Graag vernam ik wanneer nu eindelijk eens een afdoende maatregel, desnoods met contractverbreking, zal getroffen worden om aan deze ergerlijke praktijk een einde te maken.

Vraag nr. 22
van 18 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

Centraal Station Antwerpen — Taalgebruik

In het Centraal Station te Antwerpen bemerken we hoe een dienstenverlenende handelaar, nl. „Mister Minit“, zijn diensten evenals zijn openingsuren via

een tweetalig tarief, Frans vooraan, bekendmaakt. Dit is onaanvaardbaar, noch in de geest van het federalisme, noch in de geest van de taalwetgeving. Wij beseffen wel dat deze dienst uitgebaat wordt met vergunning maar desalniettemin maakt deze handelaar gebruik van de gemeenschapsstructuur, die met belastinggelden onderhouden wordt.

Vandaar dat wij aan de Minister vragen welke besluitende maatregelen hij zal treffen t.a.v. dit feit en t.a.v. elke handelsvergunning die in de toekomst zal afgeleverd worden in de NMBS-gebouwen.

Vraag nr. 23
van 18 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

In vraag nr. 2 van 10 augustus 1977 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 14 oktober 1977, blz. 3) vestigde ik de aandacht van de Minister op de in overtreding zijnde tweetalige door de NMBS aangebrachte waarschuwingsborden i.v.m. de gevaren van de elektrische tracties.

De Minister is toen ingegaan op mijn verzoek om deze in orde te brengen voor de stations Buda en Machelen.

Nochtans stel ik vast dat in hetzelfde station te Machelen aan de lijn 27, ter hoogte van het schuilhuisje, nog steeds een bord te lezen is met een tweetalige vermelding sortie/uitgang, dit in overtreding met de taalwetgeving.

Zou ik de Minister mogen verzoeken :

1. dit geval in orde te brengen ;
2. een algemene onderrichting in de NMBS te laten geven — en te doen toepassen — betreffende het naleven van de taalwetgeving ter zake ?

Vraag nr. 24
van 18 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik bij de geneeskundige diensten

In aansluiting op mijn vraag nr. 176 van 19 februari 1976 (Kamer - Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 6 april 1976) stel ik vast dat de ontvangst van het Nederlandstalig spoorwegpersoneel in de medische geneeskundige diensten nog niet naar behoren is opgelost.

Wij willen tevens verwijzen naar het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht nr. 3643/II/P van 6 juni 1974 betreffende de medische dossiers van de ambtenaren bij de Sabena. Daarin wordt bevestigd dat het medisch dossier een wezenlijk deel uitmaakt van het administratief dossier van de personeelsleden ; dientengevolge moeten alle stukken en alle onderzoeken in de taal van het personeel gesteld zijn. De bezoeken aan de instellingen en aan de geneesheren zijn dus van kapitaal belang voor de administratieve loopbaan van de personeelsleden. Vandaar dat wij niet kunnen instemmen met het antwoord ons gegeven op voormelde vraag.

Concrete gevallen voorleggen zou de beroepsloopbaan van de betrokkenen kunnen schaden en zijn hier ook niet op hun plaats.

Weer eens wordt mijn aandacht echter gevestigd op het feit hoe een Vlaamse spoorwegbediende verwezen wordt naar het Medisch en Heelkundig Instituut aan het Maria-Louisaplein 59, te 1040 Etterbeek. De ontvangst aldaar geschiedt praktisch geheel in het Frans. De NMBS heeft zich eens verklaard met onze zienswijze. Hiervoor wil ik verwijzen naar „De rechte lijn”, 56e jaargang, nr. 21, 2 december 1975.

Graag vernam ik dan ook welke sluitende onderrichtingen zullen gegeven worden op dit vlak, zodat alle rechten van het Vlaams spoorwegpersoneel zullen gevrijwaard worden.

Graag ontving ik in het antwoord een adressenlijst van medische instellingen in de Brusselse agglomeratie waar de ontvangst in het Nederlands zal gebeuren.

Vraag nr. 25
van 18 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

Bij omzendbrief van de Directie Exploitatie d.d. 22 juni 1977 stellen we vast hoe de symbolische dienstbenamingen van de stations en aanhorigheden vernederlandst werden.

Graag vernamen we nu ook of de sluitende toepassing hierop gevolgd is ?

Bij wijze van voorbeeld verwijzen we naar het Bulletin van de Directie E, nr. 45, deel A, 10 november 1977, uitgaande van de Directie Exploitatie, waar men onder nummer 297/77 nog spreekt over een perfra-zegeltang FNBT-6, wat dus in strijd is met de voorafgaande onderrichting van 1977. Blijkbaar dienen deze zegeltangen en wellicht ook ander materiaal aangepast te worden aan de taalwetgeving.

Graag vernamen we of deze onderrichtingen ter zake reeds gegeven werden.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 2
van 30 november 1977
van de heer W. KUIJPERS

Katholieke Universiteit Leuven — Taalgebruik

In „Akademische Tijdingen”, veertiendaags blad van de Katholieke Universiteit Leuven, d.d. 4 november 1977, lezen we :

„Verslag van de vergadering van de ondernemingsraad :

Het taaldecreet van 19 juni 1973 goedgestemd door de Nederlandse Cultuurraad is van toepassing op de KU Leuven. De werknemersafgevaardigden protesteren tegen het feit' dat aan de Katholieke Universiteit Leuven iemand tot werkleider (vast wetenschappelijk personeel) werd benoemd en onlangs nog bevorderd die nog steeds totaal Nederlandsonkundig is en de ondergeschikten niet in het Nederlands kan aanspreken.

De werknemersafgevaardigden wijzen er op dat deze toestand onwettelijk is en vragen dat passende maatregelen worden genomen”.

Graag vernamen we de maatregelen die de Minister zal treffen in overleg met de inrichtende macht ten einde deze wetsovertreding ongedaan te maken.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSEAANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 41
van 4 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

Arrondissement Leuven — Aanvullende lijst van beschermde monumenten en landschappen

Graag kreeg ik kennis van de aanvullende lijst van de beschermde monumenten en landschappen — idem voor de rangschikkingvoorstellen — sedert de publikatie van het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 27 juni 1972 (vraag nr. 5 van de heer De Vlies van 26 april 1972).

Zou het mogelijk zijn mij voor elk beschermd monument en landschap :

1. het KB ter zake,
  2. het beheersorganisme of de verantwoordelijke eigenaar,
- mede te delen.

Welke subsidiebedragen werden sedert 1971 besteed voor de restauratie van het beschermd patrimonium :

1. in Vlaanderen,
2. in het arrondissement Leuven ?

Graag opgave per jaar met aanduiding van de besteding voor punt 2.

Vraag nr. 42
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Vereniging voor de bescherming van het onroerend cultureel erfgoed van België — Oprichting, zetel, hoedanigheid van leden-stichters

Het verwondert ons te moeten lezen dat op 29 september 1977 werd overgegaan tot de oprichting van een tweetalige vereniging voor de bescherming van het onroerend cultureel erfgoed „van België”. Niet alleen blijkt het beoogde doel specifiek tot het terrein van de cultuurautonomie te behoren, doch bedoelde vereniging vestigde haar zetel op een adres dat tot het openbaar domein behoort en enkele leden-stichters maken uitdrukkelijk gewag van hun ambtelijke hoedanigheid.

Mogen we vernemen :

1. of het departement van Nederlandse Cultuur bij de oprichting van hogergenoemde vereniging werd betrokken ;
2. op welke wijze kan worden verantwoord dat bedoelde tweetalige vereniging haar zetel kan kiezen op een adres dat tot het publiek domein behoort (Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, Jubelpark 10, 1040 - Brussel) ;
3. krachtens welke machtiging leden-stichters, die een specifieke taak in het kader van de cultuurautonomie hebben, van hun hoedanigheid in bedoelde vereniging mogen gebruik maken ?

Vraag nr. 43
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Uitgave „Taalgebruik in de administratie” — Verspreiding in diverse departementen

We menen te weten dat de uitgave „Taalbeheersing in de administratie” met medewerking en langs financiële tussenkomsten van een aantal departementen onder de Nederlandstalige ambtenaren werd verspreid.

Sedert ongeveer 1 jaar blijken de personeelsleden van het Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, echter geen bijwerkingen meer te ontvangen.

Mogen we vernemen :

1. in welke mate het departement van Nederlandse Cultuur een piloot-functie vervult om de Nederlandstalige personeelsleden van alle departementen, parastatalen en aanverwanten van een basisdocumentatie inzake ambtelijk taalgebruik te voorzien ;
2. of het juist is dat op het departement van Financiën de individuele verstrekking van de uitgave „Taalgebruik in de administratie” is opgeschorpt en, zo ja, waarom ? Mochten bezuinigingsoverwegingen hier hebben meegespeeld, dan kan de vraag worden gesteld waarom niet enkele exemplaren per dienst worden verstrekt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Financiën.

Vraag nr. 44
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Opleiding tot restaurateur — Mogelijkheden

Met verwijzing naar mijn vraag nr. 15 (B.Z. 1977) van 6 september 1977 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 22 november 1977) meen ik te moeten doen opmerken dat uit het antwoord daarop verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat aan de universiteiten een „ambachtelijke” opleiding tot het vak van restaurateur wordt gegeven.

Afgezien van de vraag of dit gegeven geen rechtzetting verdient, ware het nuttig te vernemen of, binnen het raam van het zgn. bijzonder tijdelijk kader, aan gemeenten, verenigingen van gemeenten of daartoe geëigende rechtspersonen instemming kan worden verleend om een opleidingsatelier voor restaurateurs op te richten.

Vraag nr. 45
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Restauratie van beschermde gevels — Procedure

Niettegenstaande de oprichting van provinciale monumentendiensten blijken de bundels die het restaureren van geklasseerde of beschermde gevels beogen, nog steeds een lange lijdensweg te moeten afleggen. In alle geval worden gegadigden nog steeds door de gang van zaken ontmoedigd. Een lange looptijd van

de advies- en goedkeuringsprocedure werkt trouwens de kosteninflatie in de hand.

Ook zou de benadering nog steeds eerder **negatief** zijn ; d.w.z. wanneer een voorstel ter tafel ligt, zouden de diensten nalaten zelf voor eventueel nuttige alternatieven te zorgen.

Mogen we vernemen :

1. in welke mate het aannemen van het decreet op de monumenten tot de decentralisatie en deconcentratie van diensten en procedures heeft bijgedragen ;
2. op welk niveau op het huidige ogenblik de eindbeslissing wordt getroffen ;
3. of de diensten thans voldoende uitgerust zijn om de gegadigden positief te begeleiden ?

Vraag nr. 46
van 10 januari 1976
van de heer G. VAN IN

Sportkredieten — Evolutie

Men signaleert ons voor de periode 1970-1976 de volgende indicatieve stijging van sommige culturele kredieten :

— toneelopvoeringen	265 %
— muziekverenigingen	13 5 %
— opera en dans	228 %
— jeugdverenigingen	225 %
— sport	81 %

Mogen we vernemen hoe deze onbillijke situatie te verklaren is, hoe ze zich sedert 1976 heeft ontwikkeld en welke de vooruitzichten voor het nieuw-begonnen begrotingsjaar 1978 zijn ?

Vraag nr. 46
van 12 januari 1976
van de heer C. DE CLERCQ

Landelijke verenigingen voor bejaarden — Erkenning en subsidieering

Naar aanleiding van de diverse wettelijke bepalingen (brugpensioen e.a.) vloeien meer en meer personen vroegtijdig af naar de groep van de Derde Leeftijd. Dit brengt voor deze personen o.m. problemen van voorbereiding op de pensionering mee.

De vraag rijst dan ook of de erkende landelijke verenigingen voor bejaarden die bovenbedoelde voorbereiding zouden stellen in het raam van de permanente vorming, hiervoor eveneens kunnen erkend en gesubsidieerd worden binnen het bestaande decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalige sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband.

Vraag n.r. 49
van 12 januari 1976
van de heer H. GOEMANS

Internationale wedstrijd zweefvliegen in Frankrijk — ADEPS-vertegenwoordiging

Uit de sportpers vernemen wij dat een te Antwerpen gevestigde zweefvlieger te Vonin (Frankrijk) in een internationale wedstrijd de kleuren van ADERS verdedigde.

Ik meende dat behalve in Brussel elke Cultuurraad in zijn taalgebied bevoegd is.

Kan mevrouw de Minister bij de juistheid van bedoeld bericht bevestigen en desgevallend hoe het binnen het raam van de cultuurautonomie te verklaren is ?

Vraag nr. 50
van 12 januari 1976
van de heer E. VANSTEENKISTE

BRT — Controle op de programma's inzake de algemene moraliteit

Dat de mens op het zuiver morele vlak ook verantwoordelijkheid draagt tegenover zijn medemens, daar wordt blijkbaar hoe langer hoe minder graag aan herinnerd. Men kan zich in de toekomst zeker nog de vraag stellen : „Welke waarde hebben bepaalde (partij-) politieke slogans ?” als men b.v. denkt aan „de belangrijkheid van de mensen”.

De BRT is geregeld het mikpunt van kritiek van het brede publiek wat o.m. de berichtgeving betreft. De tendentie die op sommige ogenblikken hoogtij viert, irriteert luisteraar en kijker steeds meer. Enkele parlementsleden stelden hierover reeds vragen, zeer schuchter weliswaar. Over de gebruikte terminologie b.v., welke de relatief aandachtige kijker en/of luisteraar zeer gemakkelijk toelaat de partijpolitieke dan wel vrij extreem gerichte ideologie van de berichtgever of commentator te omlijnen.

Ook sommige ontspanningsprogramma's lokken talrijke kritieken uit. Ik verwijs naar een laatste kritiek, nl. op het door de BRT geprogrammeerde Britse TV-spel „Our young Mr. Wignall”. Vragen worden gesteld in de volgende zin : „Hoe is het mogelijk dat de heren van de BRT ons — weer eens — een dergelijke vulgariteit durfden te brengen ? Zijn we dan varkens ? Of moeten we per se varkens worden ?”.

Ter informatie : de kritiek komt niet steeds van zgn. „kwezels”, zoals even zgn. „progressisten” of „maatschappij-kritisch ingestelden” geregeld verwijten. Mevrouw de Minister gelieve me uitleg te verschaffen over de manier van werken door de BRT om de verschillende programma's samen te stellen, goed te keuren en tot bij het grote publiek te brengen. Bestaat er een ernstige en verantwoorde controle op de verschillende vlakken wat het geheel van een of ander programma (al dan niet rechtstreeks, al dan niet eigen werk) betreft ?

Wat is de mening van mevrouw de Minister over de inhoud, de manier van naar voren brengen en de specifieke, morele waarde van bovengenoemd Brits TV-spel ? Kan met dit TV-spel aan moreel verantwoorde „volksopleiding” worden gedaan ? Wat met opvoeding ?

In algemene zin : waarom kunnen ook hier b.v. geen gewetensbezwaarden erkend worden, die o.m. om reden van morele aftakeling door bepaalde programma's, zouden kunnen weigeren het kijk- en luistergeld te betalen ? Men kan zijn medemens toch niet verplichten, op welke wijze ook, vulgariteit via gemeenschapsgelden in stand te houden ? Of zal men er zich van af maken met het schijnargument „dat men maar niet hoeft te kijken naar een of ander programma” ?

Vraag nr. 56
van 16 januari 1976
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Wind- en watermolens in Vlaanderen — Volkskundige inventarisatie

In acht genomen dat in ons omringende landen de stiel van het malen met de wind en het malen met waterkracht meer systematisch wordt aangeleerd (cf. Engeland en Nederland), m.a.w. dat een in verval geraakt ambacht volop nieuw leven krijgt, zou ik het op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen wat er inzake wind- en watermolens in Vlaanderen van overheidswege ondernomen wordt met het oog op het inventariseren, verzamelen of optekenen van :

1. enerzijds, de belangrijke rechtsvoorschriften (plakkaten, ordonnanties, reglementen, decreten en dgl.) en de privaatrechtelijke teksten (windbrieven, pachtcontracten, processen en dgl.) ;
2. anderzijds, legenden, sprookjes, sagen, spreuken, gezegden, zeisels, gebruiken, gewoonten.

MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE

Vraag nr. 5
van 10 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

Regie der Posterijen — Taalgebruik inzake afkortingen en postterminologie

Wij stellen vast dat er in de postdiensten van Vlaanderen nog steeds Franstalige afkortingen gebruikt worden,

b.v. Drp voor Gewestelijk Directeur,
 Ptp voor Postontvanger,
 Psp voor Onderpostontvanger enz.

Mogen we in dit verband vernemen voor welke woorden „RP” de afkorting is ?

Hetzelfde verzorgd taalgebruik zou kunnen gelden voor Engelstalige benamingen, zoals Dienst Public Relations : te vervangen door b.v. Onthaaldienst.

Graag vernamen wij — in het kader van de voortschrijdende federalisering — in hoeverre de Minister maatregelen zal treffen om :

- a. tot de vernederlandsing van al de dienstafkortingen in Vlaanderen te komen ;
- b. de posttermen en hun afkortingen in overeenstemming te brengen met dezelfde woorden in Nederland ; dit mede in toepassing van de onderrichting in het „Gebruik der Talen”, voorgeschreven door de Wereldpostvereniging - Afdeling 1 - artikel 1 (15 februari 1977).

MINISTER VAN PENSIOENEN

Vraag nr. 5
van 12 januari 1978
van de heer J. VALKENIERS

Pensioenen voor burgerlijke oorlogsslachtoffers — Taalindeling

Graag vernam ik van de geachte Minister per categorie, het aantal burgerlijke oorlogsslachtoffers :

1. gevestigd in het Vlaamse land + de Nederlandstalige van Brussel,
2. gevestigd in het Waalse land + de Franstalige van Brussel.

